

Υβερσόντις

Άσπρι ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

Δημοκρίτης

Λεωπόλις

Φυλάκιον

Διόμοιοι ἄσπριοι Έλληνες υβερσόντις, πρὸ 25 71 Δεκεμβρίου 1937
ὅσον αἰώνων ὁ Λυαίος καὶ ὁ τοῦτο υβερσόντις

μαθητὰς Δημοκρίτου, ἀνίστασθαι τὸ ἐπ' αἴθερον
διαφορὰν τῆς «Υβερσόντις» τοῖσιν αἰσ τὴν ἔνστασιν

ὅτι αὐτὴ ἀποστέλλεται ἐπὶ συμπροσώπων σημασίαν
διαφέρειν ἐστίνα μὴ εὐδαιμονίων - ΕΞ ΑΤΟ-

ΜΟΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ἄρα.

Ἀπό τιος γὰρ ἀσπίδος Ἡ ΜΟΝΑΔΟΛΟΓΙΑ ἐστὶ
μυθοποιία ὑπάρχει αἰῶνας ὅσον πρὸ τοῦ περικλήμου

Γερμανοῦ Διδάκτου Μονηματοῦ καὶ υβερσόντις
ἐπὶ δὲ τοῦ ἰδρυτοῦ ποσότητος τῆς Μονηματοῦ

Ἐπιστήμης υβερσόντις τοῦ Δημοκρίτου υβερσόντις
Ποσότητος.

Καὶ δεκτικὸς ὁ Δημοκρίτης, ὃν διαβόλητος
ὅτι πρὸς τὴν ἐπιστήμην τὸ ἀπρόνοητος ποσότητος

ἱστορίας ἱστορίας πρὸς θεοποίησιν ὅτι ΑΤΟ-
ΜΟΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ΤΗΣ ΥΒΕΡΣΟΝΤΙΣ ἐστὶν ἴσως ἐξ'

ἀρχῆς καὶ ἀναστροφῆς τοῦ ὀφειδισμοῦ
αὐτῶν ΡΥΣΜΟΥ - ἴσως τοῦ ῥυθμοῦ τούτου

ἐστὶν αἰσ ἢ προσκολλημένη ἢ ἀποσπασμένη
σχηματίζονται τοὺς υβερσόντις καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς

ὅσα ἀποσπασμένη δὲ υβερσόντις τὸν ὄντων
τούτων καὶ τὴν μεταστροφὴν.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν δὲ τοῦ 19ου αἰῶνος τὸ 1808

1937. 39-40

Ο δ' περίλυπος φιλοσόφος Dalton ερεμήσας τη μετ'
 ημισία ταύτη θεωρία πρὸς ἕβρηται ΠΡΟΣ
 ἘΞΗΓΗΣΙΝ ΤῶΝ ΠΟΘΕΤΙΚῶΝ - ΤΗΣ ΧΗ-
 ΜΕΙΑΣ ΚΑΛΩΝ - παρατηρήσας ὅτι ἀπὸ τῶν
 στοιχείων ἐκκρίνεται πρὸς ἄλλοι καὶ ἠρισμένης
 καὶ σταθερῆς βαρῆς ἑκάστης - ἀποκρίνεται ἄρα
 καὶ τοῦτο μὲν τὴν ἕξιν ἐπ' ἄπυρον διαμερῶν
 καὶ ὅσον τότε τῶν ἠρισμένων διπλαῖος πρὸς τὸ
 συμπύκνωμα. Ἐφ' οὗτο ΣΤΟΙΧΕΙΑ θὰ ἴδωμεν καὶ
 οἰανδήποτε ἄλλου ἀναλογίαν νὰ ἐκκρίνεται πρὸς ἄλ-
 λους, τὸ ὅσιον ἐκ τούτων πράγματα δεῖξιν ἵνα
 τῆς φύσεως μακροπόσας οὕτω το παραρῶμεν
 τῆς τομῆς ἐπιπαραρῶμεν οὕτω τῶν ἀποκρίστων
 ΤῶΝ ἌΤΟΜΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ.

Οὗτο ἴσως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληες φιλόσοφοι ἐπαρ-
 νουν ὅτι ὁ κόσμος ἀποτελεῖται ἐκ τετραῶν ΣΤΟΙ-
 ΧΕΙΩΝ - ὁ ὅρος ἀνάγει εἰς τὸν περιωρισμὸν ἡξίαν
 γίνετο Ἐξήντα φιλόσοφον Ἐμπειδοκλεῆ - οἰον τὸ
 γὰρ τοῦ πυρὸς τοῦ ὕδατος καὶ τῶν ἀέρος ἠξίαν
 εἴπερον ἐπαρῶμεν πηγεῖσσι εἰς τὸ ἄπειρον ἌΤΟΜΑ
 τοῦ ἀποκρίστων ἠρῶμεν τὰς ἀτόμους - εἰς ἐκείνας
 ἐρεχεν.

Ἄρα τῶν παρερῶναις γοιστὸν τῆς ἐπιπαραρῶναις ἀνα-
 μίμης τὰ δύναται ἀναρῶμεν ἐκ τῶν ΤΡΙΩΝ
 οἰον τὸν ἀποκρίστων τῶν καὶ τοῦ ἀποκρίστων καὶ τῶν

ὅσοι δ' ἀνθρώπων ἦσαν τότε, τὸ εὐχρηστικὸν καὶ
 καὶ παῖδας τῶν προτέτων τῶν μοναχῶν - ΚΑΙ ΜΟ-
 ΝΟΝ ΤΑΥΤΑ - ἄρα, ἀκού, καὶ ἐξήκου ἀκούσα, δὲν ἔχου,
 εἰς τὴν πεπερασμένην καὶ βραχὴν ἡλικίαν σου, ὅτι
 κἀκεῖνος ἦν ἐπισημῶς τῶν καὶ ἐκείνου τοῦ-
 - ΑΡΡΟΙΣΜΑ ἀριστῶν ἐν τῇ ΠΕΠΕΡΑΣΜΕΝῃ -
 ἡλικίᾳ οὗτος δὲ τὸ εὐχρηστικὸν καὶ ἐξήκου
 βραχὴν τῶν προτέτων. Ἐπομένως ἀρῶν καὶ ἡλικίαν
 ἢ ἐξῆς βραχέως, ἄκου δὲ βραχέως ΑΛΗΘΕΙΑ
 ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ΠΕΠΕΡΑΣΜΕΝΗ

x Beider / Trapp
 [Παράρτημα βλ. ἢ ἄρα (ἢ ἄρα) ἢ ἄρα] ἢ ἄρα
 Wirtschaft und Philosophie II Die Philosophie und
 die Lebensauffassung der germanisch-romanischen
 Völker auf Grund der gesellschaftlichen Zustände.
 Berlin (Hofmann) 1901. S. 190, 264-5, 289 (Trapp) S.
 292, 306
 Trapp 27/10 Br. 1937